

486155

BCU Cluj-Napoca
BCPER202305538

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SANATAS

NR.
8
an. II
1961

MICROREVISTA STUDENȚILOR DIN INSTITUTUL DE MEDICINĂ TIMIȘOARA • MARTIE •

Răsfoind de curînd un curios opuseul, am dat peste o serie de titluri de teze în medicină, prezentate de colegii noştri de acum 300 de ani, în faţa consiliului profesoral al doctei facultăţi de medicină din Paris. Gravitatea şi importanţa problemelor puse în discuţie, merită, mi-am zis, tot interesul nostru, mai ales că, unele subiecte, deşi deja tratate, autorii lor beneficiind deci de dreptul de "prioritate de comunicatori" pot suporta completări pe care desigur nivelul actual al cunoştinţelor noastre în materie, nu va întîrzia să le aducă.

Le voi însira mai jos, aşa cum au fost ele enunţate, adăugînd de la caz la caz puneri la zi, care şi ele eventual, vor putea fi puse ulterior la zi. Iată-le:

Anul 1622. "AN AQUA VINO SALUBRIOR"? (Este apa mai salutară decît vinul?). Răspunsul tezei: Da. Adausul nostru: cu condiţia să nu fie amestecată cu aceasta, ceea ce mare păcat ar fi...

Anul 1662. "AN EX SALICITATE CALVITIES?" (O viaţă

dezordonată duce la calvitie?). Răspunsul tezei: Da. Răspunsul nostru: Dacă răposatul nostru coleg a avut dreptate, cred că va trebui să comandăm pe curînd o multicoloră colecţie de peruci pe care s-o atîrnăm ca avertisment lîngă anumite chei ale anumitor camere din căminul nostru. Dar dacă "reciproca e valabilă", atunci pletele hiper-bogate, ar însemna, la "Neo-Hippies", o foarte ordonată viaţă? Dubito, dubito...

TEZE VECHI SI NOI

Anul 1647. "AN AD FORMANDUM HEROEM NATURA EDUCATIONE PROESTANTIOR?" (E mai importantă natura decît educaţia în formarea unui erou?). Răspunsul de acum trei secole: Da. Răspunsul nostru: depinde de erou. Dacă susţinătorul tezei se gîndea la "eroii" care ar fi zi's că vinul e mai salutar decît apa, comportîndu-se în consecinţă, atunci fără discuţie, educaţia acestora putea fi considerată inferioară. Dar parcă are şi e-

ducaţia ceva de spus, chiar dacă nu ne face eroi, dar cel puţin oameni, cum se cade şi tot ar fi de ajuns...

Anul 1692. "EX QUA PARTEM ANAVERIT AQUA QUAE PROLUXIT E MORTUI CHRISTI LATERE PERFORATO LANCEAE ACUTO MUCRONE?" (Din care parte a corpului lui Christos provenea apa care s-a scurs atunci cînd mort fiind, a fost înţepat de o lance?). Nu cunoaştem răspunsul de atunci, dar dacă ar exista vreodată vreun concurs de "întrebări incuietoare" de examen, aş propune această teză printre primele. Să ne mai plîngem de întrebările contemporane...

Şi pentru a încheia, o tulburătoare întrebare, cea mai veche de altfel, relatată:

Anul 1572. "EST NE CONNATA MORIENDI NECESSITAS?" (Necesitatea morţii este oare înăscută?) Cît de modernă şi eternă întrebare, cît de permanent "întrebătoare", cît de filozofic medicală, neliniştit scrutătoare a condiţiei noastre umane şi cît de îmbolditoare la reflexii!

ACTUALITATI MEDICALE

În mai multe spitale din URSS, există de scurt timp, un nou mod de înregistrare a bolnavilor. Dispunînd de magnetofone portative de tip reportofon, secretara cu pregătire medicală, înregistrează observaţii asupra bolnavilor noi internaţi, evoluţia clinică, protocoale operatorii, totul fiind în cele din urmă centralizat spre o staţie unică pe spital. La orice solicitare a medicului de salon este reproducă partea

ce-interesează. Prin acest sistem, deocamdată aplicat în clinici mari din Timen-Siberia Kirov-RSFSR, etc, se reduce de la 3 ore în medie, activitatea de birou a medicului practician, sub 40 de minute, ceea ce măreşte mult timpul afectat direct bolnavului.

(La Presse Médicale 77-Nr.8.1969). I.B.

Medicul practician M. Botha, bazîndu-se pe observaţia a 26.000 de naşteri în tribul Banthu, critică metoda

clasică de legare a cordonului ombilical şi delivrarea placentei. La Banthu, după naşterea în poziţie semizezîndă a mamei, noul născut este spălat şi îngrijit fără a se lega cordonul ombilical. Numai după delivrarea placentei, spontan, prin gravitaţie, are loc legarea cordonului.

Astfel apare o diferenţă de 90-100 gr. în greutatea noului născut, faţă de metoda clasică şi aceasta prin surplusul de sînge pe care continuă să-l înmagazineze noul născut.

În decursul acestei tehnici modificate, nu au fost observate statistic mai multe hemoragii după naştere faţă de lotul martor (800 naşteri la europeni). (New Scientist 26 sept. 1968, nr. 616) I.B.

Arthur Vineberg, medic la Montreal, unul din protagonişti revascularizării miocardului, aduce o nouă metodă chirurgicală, comparabilă cu cea a legării mamei interne, propusă tot de el acum cîţiva ani.

Este vorba, de data aceasta de o greafă de epiploon cu latura de 1 cm, plasată pe musculatura interventriculară şi fixată pe aortă (abdominalizarea cordului). După depăşirea cu mult succes a experimentării pe animale, metoda va fi aplicată, în cazuri de urgenţe medicale în iminenţe de infarct, sau pe zone vechi de infarct.

(De la Congresul Afecţiunilor toracice, Washington 1968). I.B.

scalpelu'

REDACTOR SEF - stud. MICLEA FLORIN

REDACŢIA:

- Conf. ESTERA GORO, Asist. M. LĂZĂRESCU
- Studenţi: G. HACICHIAN, C. FURNICĂ, DAN POENARU, BRAZDĂ ION, LUCIAN NEGRUTIU, HORIA CRISAN, IOAN RAB
- Graficieni stud. I. SZUCSIK, L. RITLI, V. SURESCU, E. OLTEANU.

CURS LIBER

În ziua de 20 martie a.c. Tov. Prof. Dr. Zolog Nicolae a vorbit în cadrul cursului liber despre "Ce e vechi și ce e nou în tratamentul cataractei".

Într-o formă extrem de sugestivă și interesantă, vorbitorul a purtat auditoriul din epoca romană în secolul al XVII-lea și în plină contemporaneitate printr-o oftalmologie și somitățile științifice ale vremii care s-au preocupat, sau au suferit de cataractă.

Conferința a fost ilustrată cu numeroase imagini și un film documentar, executat în Clinica Oftalmologică, din care orice neinițiat ar fi putut înțelege principiile actuale ale tratamentului acestei afecțiuni.

Conferința a fost urmărită cu cel mai viu interes de către colectivul clinicii, numeroase cadre didactice și

chiar bolnavi care au suferit de cataractă.

Printre participanți am remarcat prezența tov. prof. Georgescu Leonida, conf. dr. Bodea Ion, prof. dr. Corondan Gheorghe, prof. dr. Popescu Dumitru, prof. dr. Pius Brînzeu - rectorul institutului, conf. dr. Dimulescu Victor - directorul educativ, și alții.

Studentii pentru care s-a pregătit această conferință documentată și extrem de interesantă, au participat printr-o delegație formată din Manu Elisabeta, anul III Pediatrie, Rusu Vasile anul III Med. Gen., Nae Elena anul III Ped., Chițimia Eustațiu anul III Med. Gen., care au reprezentat cei 996 colegi ai lor din Institutul de Medicină.

- REPORTER -

★ un eveniment important în viața U.A.S. ★

Am participat cu un deosebit interes la conferința A.S. a Institutului nostru, fiind convins că în această ședință vom auzi o analiză temeinică, realistă și din care să rezulte o serie de învățăminte pentru viitor. Activitatea profesională, așa cum era de așteptat, a fost amplu discutată și în materialul prezentat cât și în discuțiile care au avut loc.

Am auzit din nou un fapt care ne bucură: marea majoritate a studenților noștri se pregătesc temeinic, obțin rezultate frumoase în sesiunile de examene. Dovada: în anul universitar 1967/1968-97% din studenții noștri au avut note între 7 și 10.

Anul acesta însă, cu toată îmbunătățirea adusă procesului de învățămînt, nu s-a înregistrat progresul așteptat, fapt care trebuie să stea în atenția noului Consiliu A.S., cât și numărul mare de absențe nemotivate, care cresc pe zi ce trece.

Din discuțiile purtate de studenți (Tudor C., Tuhașu E.) am reținut și faptul că au existat unele nereguli, în repartizarea biletelor de odihnă. Sperăm că pe viitor subiectivismul va dispăre

din practica organelor Consiliului A.S. University Library Cluj

Ne exprimăm convingerea că noul Consiliu A.S., căruia i-am acordat deplina noastră încredere, va fi mai aproape de pulsul vieții studentești, va fi operativ și corect în activitatea sa.

Se cere adoptarea unei poziții combative, principiale față de acei studenți care au o comportare necorespunzătoare în facultate, cămin, cantină. În această direcție se impune o mai strînsă conlucrare între Comisia profesională și decanate.

Cu această ocazie vrem să adresăm sincere felicitări studentului Brazdă pentru anii de activitate rodnică pe care i-a dus în institutul nostru.

De asemeni, noului Consiliu A.S. al cărui președinte este tov. Mischie Dumitru din anul IV Stomatologie - îi urăm mult succes în noua activitate - care are ca scop aplicarea în viață a sarcinilor ce ne stau în față.

Dan Poenaru

OPINII

Recenta întâlnire a reprezentanților studențimii timigorene în Senatele și Consiliile profesionale, cu tov. Mircea Angelescu, secretar al C.C. al U.T.C., președintele Consiliului U.A.S.R. a reliefat o serie de deficiențe manifestate în activitatea delegațiilor studențimii.

Hotărârile adoptate, cu acest prilej, care au menirea de a contribui la impulsivitatea activității studenților prezenți în aceste înalte foruri academice, ar putea fi sintetizate astfel:

- o legătură strînsă a delegațiilor studenți, cu cei pe care-i reprezintă;
- o sintetizare judicioasă a problemelor studentești și propunerea unor măsuri concrete în vederea rezolvării lor;

- difuzarea cu promptitudine în masa studenților a hotărîrilor adoptate în consilii.

Studentii au desemnat ca delegați în consiliile profesionale pe studenții: Miclea Florin, III. M. G., Mischie Dumitru, IV. Stom., Cristina Constantin VI. Ped., Enea Mihai IV. M. G. și Miculescu Ana IV. Stom.

Reprezentanții studenților mediciști, au ridicat în ședințele consiliilor problemele majore care frământă masa studențimii. Printre acestea putem aminti:

- unele îmbunătățiri în cămin în cadrul reamenajării acestuia;

- îmbunătățirea aprovizionării cu manuale litografiate; măsuri pentru remedierea deficiențelor privind înzestrarea cu material stomatologic;

- propuneri concrete pentru îmbunătățirea frecvenței la cursuri, stagii, seminarii;

- măsuri privind continuarea ridicării a nivelului de pregătire a studenților, a întăririi disciplinei universitare, etc.

CRISTINA C-TIN.

TRIBUNA PARERILOR

Despre noi...

MICLEA FLORIN

Cînd am început această anchetă, mă gîndeam cum să procedez mai bine. Căci este vorba după părerea mea, de una din problemele fundamentale ce ne frămîntă astăzi. Mă întrebam cine ar fi colegii cei mai în drept să-și exprime aici părerile. Răspunsul a fost destul de greu, fiindcă bineînțeles, tribuna noastră este deschisă tuturor. Pînă la urmă, m-am oprit la cîțiva colegi din anul III pentru că mi se pare că abia în acest an, studentul reușește să reflecteze mai adînc, reușește să scape de masiva și din păcate, de cele mai multe ori mecanica înmagazinare de cunoștințe din primii ani de studenție. Bine înțeles că acest lucru nu are ca urmare obligatorie o diminuare calitativă și cantitativă a reflexiilor, lucru dovedit pe deplin de unii colegi din anii I și II.

Nu m-am adresat direct, cerînd niște păreri oficiale, ci am infiripat o discuție mai largă, pentru a nu lăsa impresia că adun material pentru un articol. A fost o dezbatere prietenească, apropiată, sinceră. De ce am procedat așa? În primul rînd pentru că asemenea lucruri de mare importanță, ce se discută în grupuri mai mari sau mai mici, trebuiesc, prin intermediul revistei noastre, supuse dezbaterii generale. Și pentru că, dacă aș fi ales calea ziaristică, clasică, aveam, ca de cele mai multe ori, riscul de a obține fie un refuz, fie un lucru mai grav, niște "filozofii originale", lozinci fără valoare, fraze de com-

plezanță, de care, hai să fim sinceri, cu toții ne-am cam săturat.

Ajunsesem la un moment dat să discutăm despre intelectual și viitor. Și atunci unul dintre cei de față a spus cu naduf:

- Uitați-vă puțin în jurul vostru. Priviți la o parte din colegii noștri. Nu știu de ce, sau poate știu, mi se pare că avem de a face cu unii care nu-și folosesc aproape de loc gîndirea, intelectul, puțin, e adevărat, care prin purtarea lor nu sînt demni de a purta titulatura de student.

Prea aspru în aprecieri? Veni foarte repede replica. Nu crezi că în acest fel poți să jignești? Sînt totuși colegi de ai tăi, unii chiar mai apropiați. Și-apoi, crezi că la admitere au reușit să se strecoare asemenea specimene?

Si că un făcut, veni un scurt timp de tăcere, de reflexie poate...

.....
Si-apoi:

- Dar totuși așa este. Mi se întîmplă și mie adesea să văd pe unii în adevărata lor halnă. Cam străvezie... Căci dacă vorba este oglinda minții, sînt cu totul de acord. Dar să nu fim superficiali. Nu numai vorba ci și felul portului și al purtării, gestul și privirea, tot ceea ce etalează mai mult sau mai puțin fățiș un om, sînt și ele oglinda bunei creșteri, a bunului simț și pînă la urmă a unei inteligențe de a cărei cantitate nu este vinovat purtătorul ei.

- E trist atunci cînd vezi în jurul tău că acești oameni se chinuie de pe un

an pe altul, devenind peste nu știu cît timp, intelectuali slab pregătiți profesional și unilaterali, de cele mai multe ori. Dar parcă și mai trist e faptul că mulți dintre confrății noștri buni și foarte buni sînt egoști și indiferenți vinovați în cel mai înalt grad pentru cei din jur. Căci nu este suficient să-și fi util numai ție. Rațiunea de a fi în societatea noastră este aceea de a crea; de a te crea pe tine însuși și a pune o piatră mai mare sau mai mică, după puteri, pe ceea ce se creiază și crezi în jurul tău. Iar inconștiența ta și a lor va fi scump plătită de noi toți mîine. Și acest lucru nu trebuie să se întîmple.

Românul are o vorbă înțeleaptă: Vorbă multă - sărăcia omului. E frumos să gîndești cu glas tare, dar gîndurile trebuie să se transforme în fapte. Și parcă asta e ceva mai greu. De altfel un singur om nu va putea realiza și pune la punct pe deplin nici ceea ce este în jurul său.

- Fals! Căci așa nu gîndesc numai eu. Gîndesc și alții. Mulți, foarte mulți, majoritatea. Și dacă fiecare dintre noi va pune umărul numai puțin, vom reuși.

Căci adevărul, sinceritatea, dorința de bine, sînt atribuțiile noastre, ale tuturor. Iar cel care nu le are, nu are nici ce căuta printre noi. Inceputul este făcut. Totul este să continuăm. Și nu numai birourile și comitetele organizațiilor de tineret, ci noi toți.

În cele de pînă acum a s-a scurs mult adevăr.

Dar mă gîndesc că mai sînt atîtea laturi ale acestui complex. Mă gîndesc că pe lîngă drepturi, un student are și foarte multe obligații. Mă gîndesc că pentru el se cheltuiesc anual aproape 18000 lei și că tot pentru el lucrează atîția oameni la catedre, în laboratoare, în fabrici, pe ogoare. Și toate acestea obligă.

De aceea, mai presus de orice, trebuie să fim exigenți la maximum cu noi înșine.

PE MARCINEA UNUI CAZ CLINIC

de tov. Conf. Dr. Paula Zosin.

A pune un diagnostic nu este întotdeauna un lucru simplu. Dacă majoritatea afecțiunilor și mă refer la clinica medicală, se pot diagnostica și trata pe baza simptomatologiei clinice completată de examene paraclinice, asistăm și la cazuri pentru care un diagnostic este o problemă extrem de dificilă. Aceste cazuri sînt mai ales urgențele, cînd starea bolnavului nu permite temporizări, ci impune atitudini terapeutice rapide și operative.

În aceste împrejurări se apelează atît la cunoștințele teoretice, înlănțuite în mod logic, plecînd de la datele constatate care trebuie grupate mai întîi în sindroame și ulterior trecînd la diagnosticul de boală.

Alături de ele stă priceperea examinatorului - flerul lui clinic -, rezultat în mare măsură din experiența căpătată ani de zile la patul bolnavului, în cazuri similare, cazuri urmărite cu interes, perseverență, pasiune, curiozitate și responsabilitate personală.

De aici rezultă ideea că medicina este știință și artă. Fiecare caz prezintă particularități, fiecare pune probleme; nu există doi bolnavi identici, există boli și bolnavi. În cazul aceleiași boli, întîlnim nenumărate aspecte.

Si ca să ilustrez aceste afirmații, mi voi permite să expun pe scurt observația unei bolnave, urmărită cîtiva ani în urmă, caz care dovedește din plin dificultatea, uneori, a unui diagnostic.

O bolnavă tînără, obeză, se internează într-o seară în clinică pentru dureri abdominale, difuze, predominant supraombilicale, febră moderată, vărsături, stare generală alterată. Simptomatologia sugera posibilitatea unei pancreatite acute, la o obeză, probabil și colecistopată. I se indică tratamentul corespunzător acestui diagnostic prezumptiv solicitînd și colaborarea chirurgului.

A doua zi am aflat că bolnava a fost transferată la chirurgie pentru o peritonită acută care necesita intervenția, decizie luată de medicul de gardă în urma unei leucocitoze ridicate, cît și a unui tușeu rectal ce i s-a practicat.

Dorînd să aflu care este starea bolnavei, m-am deplasat în serviciul de chirurgie, unde se pregătea această intervenție. Bine înțeles, am examinat-o și m-a frapat, alături de exacerbaria evidentă a simptomatologiei abdominale, starea generală de deshidratare a bolnavei, o respirație de mere putrede (suspectă de acetonă), scaune frecvente, diareice, explosive și ascensiune febrilă de peste 38°.

Mi-am permis să atrag atenția chirurgului că nu consider indicată intervenția de urgență, că bolnava poate rămîne un caz de urmărire medico-chirurgicală, că diagnosticul nu este atît de simplu și că o intervenție în starea în care se află, ar fi extrem de riscantă. Am recomandat antibiotice orale,

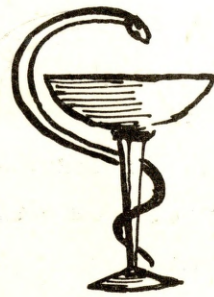
rehidratare (ser fiziologic, bicarbonat, ser glucozat) înclinînd către diagnosticul de enterocolită acută, severă, care a antrenat profunde tulburări hidro-electrolitice și o stare de acidoză.

A doua zi dimineața, bolnava a fost retransferată în clinica medicală, terapia administrată ameliorînd situația și îndepăr-tînd categoric intervenția. Investigațiile practicate confirmă prezența unei acetonurii intense (bolnava prezentase vărsături, diaree și nu se alimentase cîteva zile), stare care a fost tratată corespunzător. Evoluția ulterioară, în cîteva zile, a fost deosebit de favorabilă. Diagnosticul la care am ajuns a fost acela de: diabet zaharat cu o hiperglicemie moderată la o obeză, decompensat printr-o infecție acută digestivă, instalîndu-se o stare de acidoză (pentru care au contribuit tulburările digestive: vărsături și diaree), stare care a simulat, la un moment dat, un abdomen acut chirurgical.

Ne întrebăm: care ar fi fost evoluția cazului dacă s-ar fi practicat o intervenție chirurgicală în starea de profunde tulburări humorale, cunoscînd că stressul operator le agravează în mod categoric? Ce ar fi rezolvat ea? Poate confirmarea unei litiaze biliare? Nu acesta era momentul cel mai favorabil intervenției.

Am prezentat acest caz care mi s-a părut deosebit de instructiv, în primul rînd prin problemele de diagnostic ce le-a ridicat, abdomenul acut rămînînd unul din cele mai dificile diagnostice de clarificat. Apoi importanța cazului rezidă și în atitudinea terapeutică ce trebuie luată în astfel de împrejurări. Se impune a administra bolnavului tratamentul cel mai corespunzător, chiar dacă nu avem un diagnostic de certitudine, gîndindu-ne la multiplele eventualități posibile. Si în fine, în al treilea rînd, el scoate în evidență necesitatea unei colaborări strînse între internist, chirurg și medicul de laborator, fiecare aducînd contribuțiuni prețioase în elucidarea unui diagnostic dificil mai ales în cazurile de maximă urgență. Si cazuri de acest fel nu sînt excepționale!

Si acum, în încheiere, îmi exprim speranța că acest scurt articol va reprezenta pentru d-voastră, studenți din ultimii ani, ce veți trăi, poate-mîine momente asemănătoare, cîteva indicații utile, ce privesc cazuri din tratatul de clinică medicală, și din practica medicală care oferă cele mai dificile și complicate probleme.

DIAGNOSTIC

Pui de vînt

Un pui de vînt pitic, golaș
Lăsat-a-n poartă de oraș
Un pui de dor timid, hai-hui
Luat din Țara nu știu cui.
Si priponit o clipă-n loc

mirat de frig,
mirat de foc

Cu ochii mari și glasul bun:
Un pui de dor,

cum să vă spun,

El mi-a adus în ziua rece
Mireasma clipei care trece
Si un parfum suav, tăcut

vorbînd de primul început.

Un pui de vînt, un pui de dor...

Cînd iarna cu al ei sobor
Așterne lin, cu gest de vis

Poteci deschise spre Deschis

Si cînd în prag de seri tîrzii

Mă-ntreb iubito de-ai să vii,

Mă-ntorc din nou, la vechiul vers,

- atîta plin de neînțeleș

privind al fulgilor ciopor

.....

Cum să vă spun ?

... Un pui... de dor.

LUCIAN NEGRUTIU

Sfinx

A fost - dacă-ți aduci aminte
O zi de iarnă-ntunecată.
Nori grei de-omăt se prăvăleau
și vîntul aspru bici făcea
din fulgii de zăpadă.
Măritul soare sta ascuns sub nori de nea.
Ciucașul sta-nghețat și alb
sub neaua ce-l acoperea.

...Si-atuncea, uitătura Ta
s-a furișat ca un tîlhar în ființa mea.
Si eu, m-am asvîrlit
ca de pe-un pisc
în ochii tăi adînci
și-am înnotat
în luciul lor întunecat
pîn-am văzut în fundul lor
un simbol rece, de demult
cu dune de nisip în jur.

Enea Ghiuriță.

GRAFICA: IOSIF SZUCSIK

anotimp -

A plecat un cîntec
Au rămas copacii blînzi,
Sub cîmpul magnetic al nopții
Mă tăvălesc în frunze calde
Si caut în galbenul lor ruginiu
Ochii umezi ai toamnei.

Mi-au crescut mîinile
Si le impletesc în crengi,
Cu picioarele rădăcini,
Mă proptesc în pămînt,
Tremur de rezonanțele sevei
Sîngele frunzelor,
Sîngele meu.

C.G.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Syrinix

SE PROPUNE UN COLEGIU AL INTERNILOR

• INTERVIU REALIZAT DE CRISTIAN FURNICĂ

Deși revista noastră are un caracter mai mult intern, iată-ne pași în situația de a aborda în articolul de față o problemă de stringentă actualitate ce interesează o masă mult mai mare de cititori, o problemă ce interesează întregul nostru învățământ medical.

Este mult discutată problema a internilor. Se aștepta de mult un moment prielnic în care să se ridice în mod oficial această chestiune. Și iată că momentul propice a sosit. La plenara UASR ce și-a desfășurat de curând lucrările în Capitală, internul Kikeri Pall din Tg. Mureș, luând cuvântul a încercat să dea o formulare cât mai complexă și să dea chiar câteva sugestii privind remedierea situației create.

Poate colegul nostru a exagerat într-o oarecare măsură arătând că ne aflăm în fața unei decăderi a frumoseilor tradiției ale internatului în școala medicală românească, dar faptul în sine că a abordat această discuție este cât se poate de pozitiv.

Articolul de față nu-și propune să dea verdicte ci doar să sensibilizeze cititorii revistei noastre în această problemă.

Am avut ocazia să discut în seara aceleiași zile cu colegul Kikeri care a fost deosebit de amabil și a avut bunătatea de a-mi repeta anumite fapte ce le menționase de altfel și în cadrul plenarei precum și o serie de date noi în această problemă.

Rep.: - Ați relevat în cuvântarea dvs. necesitatea creerii unui colegiu al internilor pe plan național. Care ar fi menirea unui asemenea organism ?

Dr. Kikeri: - Într-adevăr, cred că, crearea unui asemenea organism merită să medieze și să înlesnească raporturile internilor cu cele două foruri tutelare: Ministerul Sănătății și Ministerul Învățământului este cât se poate de necesară.

Din discuțiile pe care le-am purtat cu o serie de colegi interni din întreaga țară, am tras concluzia că realizarea unui asemenea deziderat este una din dorințele lor cele mai stringente.

Pot să vă comunic cum că în urma unei serii de consultări, s-a ajuns la concluzia că pentru moment acest colegiu să funcționeze pe lângă comisia profesională a UASR urmînd ca apoi să devină oarecum un organism independent.

Rep.: Și cum vedeți, structura ulterioară a acestui colegiu, oare un organism în plus n-ar îngreuna în loc să simplifice situația ?

Dr. Kikeri: Este prematur să discutăm despre viitoarea structură a colegiului. Pot să vă spun doar atât că el va trebui să funcționeze ca un organ reprezentativ ce ar urma să fie convocat în mod periodic la sugestia unuia sau altuia din grupurile de interni din diferite centre universitare.

În ce privește a doua parte a întrebării dvs. dacă acest organism n-ar complica și mai mult situația, răspunsul este categoric nu. Ar exista în sfîrșit un organism central autorizat, care să țină legătura atît cu Minist. Sănătății cît și cu Ministerul Învățământului.

Rep.: - Dar nu ne-ați spus nimic despre problemele ce se ridică în fața acestui viitor colegiu probleme care după cîte-mi dau seama au generat și necesitatea înființării ei.

Dr. Kikeri: - Într-adevăr, dacă privim internatul ca o formă de completare a cunoștințelor după terminarea facultății, o formă menită să netezească calea spre specializare, problemele ce se vor ridica în fața noului colegiu vor fi probleme legate mai mult de sectorul administrativ, de greutățile ce se ivesc momentan în calea internilor. Astfel se constată pe plan național că noua formă a internatului ridică o serie de probleme ce nu mai pot fi soluționate pe calea vechilor mijloace.

Rep.: - Ați amintit de o serie de greutăți ce se ivesc în calea bunei funcționări a internatului la noi. Ați menționat o serie de deficiențe pe care doresc probabil să le arle și cititorii revistei noastre.

Dr. Kikeri: - Într-adevăr există o serie de deficiențe dar majoritatea lor sînt legate după cum v-am spus de probleme mai mult administrative. Într-adevăr nu s-au semnalat deficiențe prea mari din punct de vedere profesional deși nu e o problemă a forului metodologic în sine. În schimb datorită non concordanței deciziilor forurilor tutelate s-a creat unele probleme administrative noi ce se cer rezolvate

Astfel nici pînă în momentul de față nu există un regulament merit să reglementeze prezentarea și criteriile de promovare a examenelor de internat. De asemenea nu există un organism care să rezolve problemele ce se ridică în fața viitorului intern în timpul pregătirii acestui examen.

Pe lângă acestea mai amintesc și o serie de greutăți aparent mărunte ce se ridică în fața colegilor mei în momentul de față, cum ar fi de exemplu asigurarea cazării internilor în unitățile medicale în care lucrează.

Rep.: - În concluzie care este calea de rezolvare a acestor deficiențe după părerea dvs și a colegilor dvs pe care-i reprezentați ?

Dr. Kikeri: - Crearea unui for reprezentativ; crearea Colegiului Național al Internilor.

În încheiere Dr. Kikeri Pall a mai ținut să adauge:

Țin să transmit pe această cale colegilor din Timișoara salutul colegilor mei și să-i încredințez că vor fi ținuți la curent cu toate eforturile noastre.

PSEUDO CRONICA TEATRALA

ON NE PLAIT PAS LONGTEMPS QUAND ON N'A QUE D'UNE SORTRE D'ESPRIT LA ROCHETOUCAULD.

Punerea în scenă sub titlul de experiment, la teatrul "Matei Milo" a piesei "Anotimpuri" de Arnold Wesker, constituie evident un pas înainte. Prin caracterul ei inedit piesa aduce un suflu nou pe toate planurile: regie, interpretare, scenografie, realizare tehnică, ceea ce impune totodată o atitudine diferențială a publicului.

Vizionând spectacolul am ajuns la concluzia că ceea ce am înțeles e încă foarte puțin față de ceea ce vrea să spună de fapt piesa.

Formele de exteriorizare complicate și pretențioase impun o aprofundare de-a lungul mai multor vizionări fără a mai aminti posibilitatea urmării pe text. Totodată dacă vrei să ai satisfacția de a fi pătruns în esență, trebuie să abordezi o poziție activă, să încerci să treci prin propria filieră cognitivă problemele ce se ridică. Teatrul modern aduce ceva nou și acest nou este valoros în măsura în care cere spectatorului o atitudine fermă, îl obligă să gândească, să compare, să tragă contururile, să coloreze imagini complexe din multiplele fațete ale vieții. Nu se dau soluții, dimpotrivă, astfel fiecare din noi este fără voia lui tentat să-și sondeze larg conștiința, să aprecieze multilateral realitatea căutând perseverent să-și desăvârșească profilul. Aceasta ne dă un ascendent asupra vieții. Noi nu trebuie să așteptăm ca ea să ne aducă experiența pe parcurs iar în momentul în care am considera că posedăm tot ceea ce ne este necesar să constatăm că e prea târziu pentru a mai face ceva demn de luat în seamă. Adevărata noastră menire este însă să realizăm, ceea ce pretinde analizarea, prelucrarea și mai ales aplicarea tuturor cunoștințelor de care dispunem.

Cred că ceea ce îi determină pe unii pesctatori să părăsească sala în timpul

spectacolului îl constituie tocmai refuzul lor de a depune efortul intelectual celi se cere imperios, sau teama de ceea ce ar descoperi prin el. Inșugi personajele piesei se află într-o situație similară, rezultatul este dezolant, iar anotimpul care însoțește obsesiv chinurile lor este în ciuda succesiunii firești aceiași iarnă rece și solitară, caracteristică unei societăți care nu oferă omului încredere în forțele și viitorul său.

Ținuta artistică a spectacolului a fost de cea mai bună calitate. Viziunea regizorală, jocul plin de vervă și pasiune al celor doi actori și punerea în scenă inedită au contribuit din plin la reușita acestui experiment. După cum s-a spus însă în cadrul discuțiilor care au avut loc după spectacolul din seara zilei de 27 februarie, s-ar părea că piesa nu are menirea de a incita la meditare, că "nu pune" să desprindă din ea idei, ci că ar fi vorba numai de încercarea de a prezenta o formă inovatoare de exprimare artistică. Consecința ar fi că se frig aceleași clătite într-o tigăie mai absurdă, că se transformă această formă dramatică într-o etalare a valențelor regizorale și actoricești, că nu se dă nimic nou spiritului. Iar dacă "Anotimpurile" nu e cea mai bogată și reprezentativă piesă ca mesaj și context de idei, ne întrebăm de ce a fost preferată repertoriului vast al creației dramatice contemporane ce conține lucrări de o certă valoare? Indiscutabil teatrul modern aduce o problemă complexă atît prin fond cît și prin formă și în acest sens orice scenă trebuie să constituie o tribună.

Hacichian Gh.

x

Intrebându-i pe cîțiva colegi ce părere au despre echipa de baschet - băieții ai institutului nostru - am rămas surprinși de răspunsurile evazive ale unora ba chiar mai mult de ridicarea indiferentă din umeri a altora; și am înțeles că deși face parte din categoria B echipa noastră se zbate într-un inexplicabil anonim.

Poate unii din cititorii revistei "Scalpelu" vor avea curiozitatea să afle că "Medicina" a promovat în categoria B încă din anul 1966.

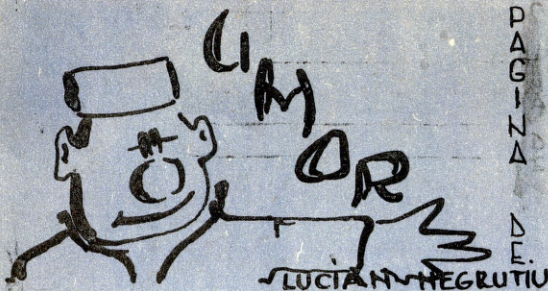
Antrenată în primii doi ani de prof. Lenhardt echipa, cu toate greutățile inerente oricărui început a marcat un frumos progres concretizat prin locul 5 în clasament în ediția 1968/1969 a campionatului față de locul 8 în ediția anterioară.

În anul acesta echipa îndrumată de noul antrenor prof. B. Bujor prezintă un lot mult schimbat, întinerit în care majoritatea titularilor sînt studenți. Pe măsură ce aceștia vor cîștiga maturitatea necesară și vor înțelege să respecte prețioasele indicații ale antrenorului, sintem convinși că o mare parte din actualele deficiențe vor fi eliminate.

Să nu uităm nici o clipă că această echipă ne reprezintă în oragele - centre universitare din partea de vest a țării, iar victoriile ei depind în mare măsură de modul cum vom ști s-o încurajăm, să o susținem.

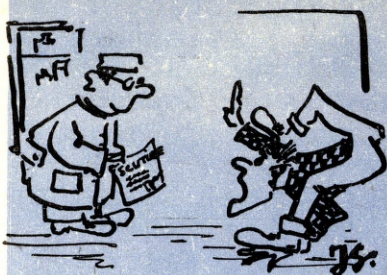
Pînă în prezent "Medicina" nu a fost susținută nici macar în meciurile susținute "pe teren propriu" iar această situație nu poate decît să-i demoralizeze pe băieții noștri.

De aceea, prin intermediul "Scalpelului" adresăm tuturor studenților această invitație la baschet. Colojoară Radu.

de la lume...

- Salamul e cel mai înspăimântător fruct al sadismului. Victima e vîrîtă în propriile intestine.

...- si cînd fac așa mă doare, doctore! [G. LĂȚCU]

La dentist

Medicul. Noi îți vom scoate cei doi dinți care te supără. Dar va trebui să treci și pe la oculist.

Pacientul: Nuuu!

AI NOSTRI TINERI..... LA REPARTIZARE

E o prostie să ceri de la zei ceea ce omul poate să-și procure și singur. Epicur

POVESTE DESPRE O FANTOMA

În spațiul ăsta trebuia, inițial să apară un eseu. Un eseu umoristic. (Fie vorba între noi adjectivul ăsta devine cam penibil cînd e vorba de ziarul nostru).

Dar să nu divagăm... Prin urmare, ESEU UMORISTIC.

Frumos ar fi fost! Aș fi putut să scriu despre o serie de lucruri hazlii și ghidușe, că eram în toane bune. Aș fi putut să vă spun cîteva bancuri, à la Gogu, de v-ați fi prăpădit de rîs.

Dar așa o să scriu despre o FANTOMA. Despre muzică, despre FANTOMA, despre... ..Da, despre FANTOMA. Fără "S". Că poate ar fi fost mai bine. Nu, acum n-am halucinații, deși am avut înclinații de mic copil în direcția asta. Uneori mi se mai năzare... De pildă ultima dată mi s-a năzărit că toți studenții IMT-ului erau integraliști și amatori de muzică simfonică.

Dar destul cu vorba!

Ea, FANTOMA există! Adică nu, nu există. (Iar o iau razna).

Deci s-o luăm pe-ndelete. FANTOMA există prin inexistență.

Nu, ăsta aduce cu poezia ăluia cu bu-nicul metamorfozat în urs.

In fine, să trecem peste chestia asta. Si acum, gata! Gata cu misterele!

FANTOMA asta se numește în limbaj obișnuit "Cercul muzical al IMT". Frumoasă inițiativă!

Si ce participare! Si ce liniște! Nimeni nu tușește nici măcar așa, cu subînțeles. Pe scurt, se aude musca.

Păi, cum vreți să scîrțîie scaunele în auditoriul se compune din tovarășii conferențiar "acompaniat" -eventual- cu stoicism de responsabil clubului. Că aici se țin minunatele, melodicele audții. Imi sopteste o voce că vom reprofila cercul pe... SPIRITISM. Poate că AIA or fi ceva mai melomani. Sinistră treabă. Brrr.....

Vă înțeleg prieteni. Ați fi dorit un final mai surîzător, o glumă bună.

Regret. Azi n-am. N-am haz tovarăși! Si ce naiba m-ați pus tocmai pe mine la pagina de UMOR?

SEMNAT:

ss. Nefericitul de redactor.

Din jurnalul unui cititor al Scalpelului

- O nouă ediție "Scalpelu": Bravo băieții, bine băieții, trăiască băieții. Ce naiba, n-avem și fete?

Răspuns: "Cei zece de la Scotland Yard".

- Grafica sau "De doi bani speranță". La pagina 15 ne jucăm de-a baba oarba.

- "Rînduri din Sinaia" sau Dulce-i somnul în vacanță.

- Rubrica "Syrinx": Evrika! Si totuși: "Autobiografie": uite popa, nu e popa.

- "Tribuna părerilor": - Mamă, eu sînt băiat cuminte!

- La rubrica "Din experiența cercurilor științifice": un nou episod cu Jack - inventatorul. Felicitări!

- O perlă autentică de ultimă oră:

Intrebare: - Ai auzit de unul Iacob Teclu?

Răspuns: - Nu-i de la noi. O fi de la Becicherec. Sancta simplicitas!

In Fine:

- "O bere pentru"... Pegasul redactorului rubricii de UMOR. Se cîntă cu piper mult și ceva mai multă inspirație.

Ascultînd "Lotusul": Dă-i înainte fără grijă!

UNUI "CRITIC" LITERAR

Stai între-ai scrisului eroi
Dar cu condeiul nu faci fapte:
Cum stă măgarul între oi
Si nu dă niciodată lapte.

FIZIOLOGICĂ: (MONOVERB 6-9)

G A

PROVERBIALĂ: (CRIPTOGRAFIE 2,6,4,6,4,3,5,5,2,4)

E A P P A N

REZOLVARI DIN NUMARUL TRECUT:

- CRIPTOGRAFIA (CU DEDICATIE):

Calde urări de bine "Scalpelu".

- REBUS MEDICAL: Cantacuzino-et-Alergia-Hațegan-Ba-Nana-D.U.-Ano-P-Ciucă-Parhon-C.C.-U-Ost-Lor-Tir-Ci-Levaditi-Aur-Nicolau.

Aventurierii

AVENTURIER - I. PASTILARU

A trecut de mult epoca gloriosului Pardaillan, epoca conchistadorilor și a piraiților. Au trecut timpurile fericite ale aventurilor cavălești. Au trecut și cu toate acestea au mai rămas pe ici pe colo, rămășițe ale perioadei eroice. Aceștia sînt aventurierii. Dar nu aventurierii cu spadă sau pistol, nu, nici pe departe, ci niște bieți aventurieri banali, ce n-au păstrat din epoca Vestului sălbatic decît barba și pletele. Au avut însă grijă să păstreze totuși ceva din apanajul înaintașilor; cei drept, nu sticla de whisky și havana, ce au fost înlocuite treptat de coniacul mic și Carpațiul fără filtru și acei teribili pantaloni de vâcar (cow-boy) cu ținte și îngrozitor de jegosi (doar așa sînt interesați).

Pe aventurieri îi poți întîlni pretutindeni: în cafenele, în birturi, pe bulevarde sau la dans, dar în nici-un caz la cursuri. (Aventurierul este un om care "se respectă" și deși are nervide oțel, fleacurile astea îl plictisesc de moarte).

Aventurierii nu au nume. Își spun de obicei: "gagiule" sau "gagico" (depinde de sex). Ei nu au nici nume proprii. Cînd obișnuiesc să vorbească despre propria lor persoană, își spun simplu: "băiatul".

N-aș vrea să se creadă că-i defăimez pe acești ultimi păstrători ai "glorioaselor" tradiții ale trecutului, nu, nici pe departe, și pentru a vă demonstra, vă pot dovedi că aventurierul are și meserie. De obicei el este de profesie student (anul...bis) așa că e o persoană respectabilă.

Ei, ce să vă mai spun despre aventurieri !?! Îi admir! Îi admir mai ales în sesiune, perioada lor de apogeu. Atunci, pentru a-și arăta disprețul pentru "șoarecii de bibliotecă" și pentru a le da o lecție pe care s-o țină minte, aventurierul nu se prezintă pur și simplu la examen. Aceste forme perimate ale vătamîntului universitar îl scîrbesc în așa măsură, încît e în stare de sacrificiul suprem: să-și dubleze porția de coniac pe ziua respectivă.

Aventurierul este însă un om pagnic, nu vrea nimic de la nimeni și cere doar să fie lăsat în pace; sau poate vrea totuși ceva "panem et circenses".

Dr. Karczag Carol: Regretăm, dar răspunsul la scrisoarea dvs, este negativ. Membrii redacției noastre au o imaginație bogată. De altfel, "Fantoma", a inspirat unul din articolele acestui număr.

 Redacțiilor revistelor:

"Fulmen", "Amfion", "Aesculap", cît și ale tuturor revistelor studentești: mulțumim pe această cale pentru scrisorile pe care le-am primit și sperăm că anul viitor colaborarea noastră să devină tot mai strînsă. Vă anunțăm totodată pregătirea unei noi rubrici intitulată "Revista revistelor", în care intenționăm să reluăm, cu permisiunea dvs, cele mai sugestive și interesante articole ce apar în revistele studentești ale institutelor din țară.

Aniversare

ZIUA DE 6 APRILIE REPREZINTA PENTRU REDACTIA REVISTEI NOASTRE, PENTRU TOTI CITITORII SCALPELULUI O ZI DE ADEVARATA SARBATOARE. LA ACEASTA DATA SE ANIVERSEAZA 1 AN DE LA APARITIA PRIMULUI NUMAR. CU ACEASTA OCAZIE INVITAM PE TOTI CEI CARE DORESC SA PARTICIPE LA INTILNIREA FESTIVA CE VA AVEA LOC IN 6 APRILIE ORA 10 IN AMFITEATRUL MARE AL INSTITUTULUI DE MEDICINA. SPERAM CA VOM AVEA PLACUTA POSIBILITATE DE A NE SI CUNOASTE MAI BINE RECIPROC, SA ARATAM CARE SINT FRAMINTARILE, REALIZARILE REVISTEI, PERSPECTIVELE EI DE VIITOR, SA CUNOASTEM PARERILE SI SUGESTIILE SINCERE ALE TUTUROR CITITORILOR NOSTRI.

DE ASEMENEA VOM AVEA, SPERAM, PLACUTA OCAZIE DE A AVEA IN MIJLOCUL NOSTRU FIGURI PROEMINENTE ALE VIETII UNIVERSITARE ALE LUMII ZIARISTICE SI COLEGI DIN REDACTIILE CELORIALTE REVISTE STUDENTESTI DIN TIMISOARA.

INVITATIA ESTE FACUTA! VA AȘTEPTAM!

- REDACTIA -

Mioara Paraschiv: Calea Progresului, Drăgănești-Olt: Vă mulțumim pentru atenția pe care o acordați revistei noastre, despre care ați aflat prin intermediul "Viții studentești". Trebuie însă să vă anunțăm că revista noastră are un caracter intern.

L.N.: Am rămas impresionat de maratonul pe care l-ați parcurs prin institut. Cu unele ajustări și scurături pe care le vom face cu amabila dvs permisiune, va deveni o cursă de fond, prin care veți câștiga încăodată simpatia cititorilor noștri.

Zaria

- PAGINA DE G. HACICHIAN -

Om și spirit

Către succes nu poți merge cu liftul, trebuie să folosești scara.

(V. Babeș)

Aceeași greșală ți se pare mult mai stupidă dacă ai comis-o tu.

(Jean Paul).

Oamenii mari fac fapte mari pentru că sînt mari, nebunii pentru că le cred ușoare.

(Vauvenarges)

Moralistii sînt oameni care se scarpină acolo unde îi mîncîcă pe alții.

(Samuel Becket)

Înainte de a da din cap, ar trebui să te convingi că ai unul.

(Hans Kasper)

Dacă cei ce ne urmează nu ne mai pot ajunge, vor jura că ne-am rătăcit.

(Guy Abecassis)

Unii sînt gata întotdeauna de a-și aduce învinuiri, cu condiția ca toți să-i dezaprobe.

(C. Hilty).

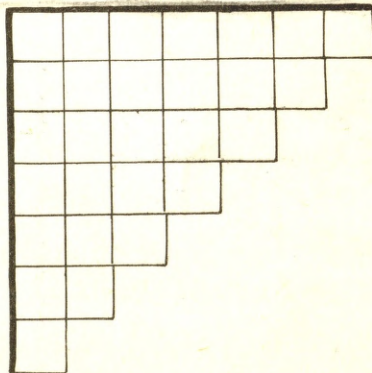
Mulți oameni văd mai mult sens în deplîngerea greșelilor decît în evitarea lor.

(Ebner Eschenbach).

TRIUNGHI MEDICAL

Horizontal și vertical:

1. Stare metabolică.
2. Afecțiune hepatică.
3. A colora într-un anumit fel.
4. Precizie farmaceutică.
5. Substanțe energetice de bază pentru organism (sing.).
6. Un început de diabet zaharat!
7. Astm 25%.

Triunghiuri de C. Virvescu

Titlul de campion mondial în cadrul clasei mașinilor sport se acordă în urma a opt curse internaționale. Ele sînt:

- 1000 km. la Buenos Aires în Ianuarie.
- Cele 12 ore de la Sebring (Florida) martie.
- Mille Miglia la Monza (Italia) în aprilie.
- Cele 24 de ore de la Le Mans în iunie.
- Cursa A.D.A.C. de 1000 km R.F.G. în august.
- Cursa Tourist-Trophy (Anglia) în septembrie.
- Cursa Targa Florio (Sicilia) în octombrie.
- Carrera Panamericana (Mexico) în noiembrie.

minune

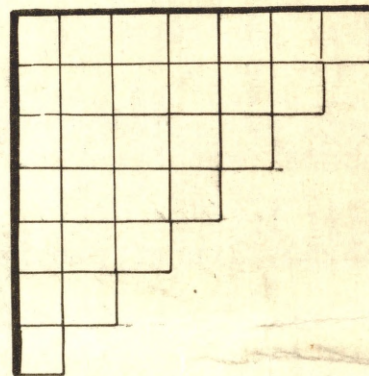
Un bătrîn de 70 de ani se căsătorește cu o tînără de 20 ani. După un an, aceeași îi dăruiește un copil. Mirat bătrînul merge la preot să-l întrebe dacă într-adevăr poate fi tată sau e o minune.

- Îți voi răspunde cu o poveste - îi spuse preotul. Odată eram în Africa și mergeam prin junglă și la un moment dat îmi apare un leu în față. Nu aveam decît un băston, l-am dus la ochi și am făcut: Bumm! și leul a căzut mort.

- Vai, dar asta a fost o minune.

- Da de unde, în spatele meu era cineva cu o pușcă adevărată!

TRIUNGHI CHIMIC

Horizontal și vertical:

1. Substanță organică.
2. Colorant.
3. Gaze rare (sing.).
4. Spectru mare de acțiune.
5. Semiciment!
6. Nitrat mărginit!
7. Monomer.

AMBUR ROMAN

Florile au o semnificație a lor. De aceea trebuie să fim atenți cînd le dăruim, iar cine dorește să-și exprime pe această cale sentimentele trebuie să cunoască acest limbaj, cu atît mai mult cu cît e foarte la modă (!):

- Crizantema: inima mea e liberă.
- Liliac: frumusețea ta e orbitoare.
- Floarea de colț: îmi vei fi credincioasă?
- Geranie: te aștept la locul stabilit.
- Iasmin: ești fermecătoare.
- Flori de castan: mă vei putea ierta?
- Albăstrele: nu încetez să sper.
- Lavandă: îmi voi atinge precis țelul.
- Flori de mac: ești prea plicticoasă.
- Flori de mîrt: ne vom căsători curînd.
- Narcise: ești mîndră.
- Garoafă roșie: dragoste caldă.
- Garoafă albă: inima mea te așteaptă.
- Orhidee: ești greu de cucerit.
- Primule: mulțumirea e cel mai mare noroc.
- Lălele: nu poți simți cu adevărat.
- Violete: ești modestă.
- Scaieți: totul mi se pare periculos.